

Zdzisław Kaszewski

Madęły, gm. Pątnów, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 90

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MADKLY, gm. Pątnów
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski. Finansował WKZ w Sieradzu. Piąty sezon badań. Cmentarzisko ciepłopalne górnośląsko-małopolskiej grupy kultury łuzyckiej z V okr. epoki brązu i z okresu halstaackiego C /900-650 p.n.e./-

W badaniach uczestniczyła młodzież zrzeszona w ZHP. Przebadano obszar o powierzchni 325 m², na którym odkryto 17 grobów ciepłopalnych, o zróżnicowanym obszadku ciepłopalnym. Wyróżniono następujące typy pochówków:

Typ I. Przepalone kości ludzkie ułożone w popielnicy w układzie anatomicznym. Przystawki umieszczone przy popielnicy lub we wnętrzu nad szczątkami zmarłego.

Typ II. Przepalone kości ludzkie złożone częściowo w popielnicy a reszta rozsypana wzdłuż osi północ-południe. Popielnice i przystawki ustawione od strony północnej. Wyróżniono 7 grobów.

Typ III. Przepalone kości ludzkie rozsypane wzdłuż osi północ-południe, celowo potłuczone ułamki naczyń umieszczone po stronie północnej. Wyróżniono 5 grobów.

Typ IV. Groby tego typu zawierają tylko przepalone kości ludzkie zasypane tylko w jedno miejsce. Wyróżniono 3 groby. Wszystkie wyżej opisane typy grobów miały kamienne obstawy zbudowane z jednego lub dwóch rzędów kamieni narzutowych. Popielnice były przykryte dużych rozmiarów kamieniem.

Wyposażenie poszczególnych grobów w naczynia waży się od 2 do 7 sztuk. W trzech grobach popielnicowych odkryto fragmenty niewielkich rozmiarów kółek z brązu. W jednym z grobów jamnych znajdował się pięcioboczny toporek wykonany z granitu.

MĄCZNIK, gm. Siemysł
woj. koszalińskie

Muzeum Okręgowe
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Ignacy Skrzypek. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko kultury pomorskiej z późnej fazy okresu halstaackiego.

Stanowisko usytuowane jest na terenie lasu należącego do Nadleśnictwa Godońno, w odległości około 700 m na północ od wsi Niezysa i około 250 m na zachód od drogi Niezysa - Ocharzyno.

Pod względem geomorfologicznym jest to garb morenowy o niewykształconych terasach z ostrym spadkiem w kierunku rozległej doliny rzeki Błotnicy. Od strony północno-zachodniej język morenowy został przecięty drogą leśną, w wyniku czego odsłonięto wschodnie zbocze moreny. Powstałe w ten sposób wybierszysko stało się okazją do eksploatacji żwiru przez okolicznych mieszkańców. W taki sposób doszło do odkrycia i dość znacznego zniszczenia stanowiska archeologicznego.

Przebadano 20 m² terenu na głębokość przeciętnie 0,40 m. Odsłonięto i wyskoplowano 1 grób skrzynkowy zbudowany na planie kwadratu z czterech nieregularnych kamieni granitowych przykrytych płytami. Nie stwierdzono dodatkowego obwarowania kamiennego. W komorze grobowej, na płaskim kamieniu, stała popielnica baniasta, gładzona, o niskim osadzonym zakończeniu, wysokiej szyjce i wychylonej na szczytach krawędzi wylewu. Popielnica wypełniona przepalonymi kośćmi przykryta była piasko-wypukłą pokrywą. Innych zabytków nie stwierdzono.

Całość należy datować na schyłek okresu Hallstatt D do wczesnego okresu lateńskiego.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania nie będą kontynuowane.

MORAWY, gm. Dobro
woj. wielkopolskie
Stanowisko 9

patrz neolit